

DOŠLO
DNE: 29 -11- 2011.....krát.....příloh
.....kolek.....hodin

[REDACTED]/2011

USNESENÍ

Městský soud v Praze projednal v neveřejném zasedání konaném dne 9. listopadu 2011 **stížnost** státní zástupkyně Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 7 podanou proti usnesení Obvodního soudu pro Prahu 7 ze dne 20.9.2011, čj. [REDACTED] 2011-43, a rozhodl **t a k t o**:

Podle § 149 odst. 1 písm. b) tr. řádu se napadené usnesení **ruší** a soudu I. stupně se ukládá, aby o věci **znovu** jednal a rozhodl.

O d ů v o d n ě n í

Napadeným usnesením soud prvního stupně rozhodl tak, že podle § 222 odst. 2 tr. řádu se Úřadu Městské části Praha 7 postupuje trestní stíhání obžalovaného [REDACTED], nar. [REDACTED] v Praze, pro skutek spočívající v tom, že dne 11.4.2011 ve 20:44 hodin, v Praze 7, Milady Horákové 98, na stadionu AC Sparta Praha, v sektoru domácích, narušoval průběh utkání fotbalových klubů AC Sparta Praha a SK Slavia Praha tím, že v průběhu prvního poločasu zapálil světlici, držel ji v pravé ruce a několikrát s ní před sebou zakroužil, čímž světelným a zejména kouřovým efektem narušil průběh hry tím, že hráčům obou fotbalových klubů ztěžoval koncentraci na probíhající zápas a znemožnil ostatním přítomným divákům nerušenou účast na sportovním utkání, čímž měl spáchat přečin výtržnictví podle § 358 odst. 1 tr. zákoníku.

Proti tomuto usnesení podala státní zástupkyně stížnost. Odůvodnila ji tím, že se neztotožňuje se závěry soudu prvního stupně v otázce hodnocení míry společenské škodlivosti, ani se závěrem, že žalované jednání není možné považovat za hrubou neslušnost schopnou narušit průběh organizovaného sportovního utkání. Soud tyto své úvahy opírá zejména o fakt, že k odpalování zábavní pyrotechniky dochází při fotbalovém utkání běžně. Při hodnocení míry společenské škodlivosti soud nesprávně uplatnil zásadu subsidiarity trestní represe. Činnost příslušníků extremistických skupin na organizovaných sportovních utkáních je velice nebezpečným, v současnosti se stále rozmáhajícím fenoménem, který ruší průběh a organizaci utkání a hrubě obtěžuje ostatní platící diváky fotbalového zápasu, kteří jsou nuceni snášet světelné a zejména kouřové efekty, přičemž jsou vystaveni nebezpečí možného poranění od zapálených světlic, které není nikterak výjimečným jevem. Světlice zažehnutá obviněným je podle vyhlášky Českého báňského úřadu považována za pyrotechnický předmět druhé třídy, byla iniciována ve stísněném prostoru s velkou koncentrací osob, kdy je možnou poranění některého z dalších

fanoušků a skutečnost, že k takovému poranění nedošlo, bylo spíše dílem náhody. Za jednání hrubě neslušné je pak nutno považovat takové jednání, které výrazně vybočuje z obecně uznávaných pravidel slušného chování a společenské morálky a které je zároveň svým charakterem a způsobem obtěžovat ostatní fanoušky fotbalových klubů, kteří na stadion přicházejí v oprávněném očekávání bezpečného, plnohodnotného a nerušeného shlédnutí sportovního zápasu. Odhlédnout nelze ani od skutečnosti, že pořadatel výslovně používání pyrotechniky na stadionu zakazuje, což zjevně nasvědčuje tomu, že nerespektování tohoto zákazu vede k narušení průběhu hry. Jestliže soud považuje odpalování pyrotechniky na stadionech při fotbalových utkáních za běžný jev, nelze bez dalšího uzavřít, že takové jednání není, ač je běžné, ale zároveň také trestné. Státní zástupce i nadále považuje jednání obviněného za trestné a společensky škodlivé, které zcela naplňuje skutkovou podstatu přečinu výtržnictví podle § 358 odst. 1 tr. zákoníku.

Městský soud v Praze jako soud stížnostní přezkoumal správnost výroku napadeného usnesení, jakož i řízení, které usnesení předcházelo a dospěl k závěru, že stížnost byla podána oprávněnou osobou, v zákonné třídenní lhůtě a je zcela důvodná. Stížnostní se zcela ztotožňuje s argumenty, které jsou uvedeny v podané stížnosti a jsou citovány v předchozím odstavci, stížnostní soud rovněž považuje chování obviněného za natolik společensky škodlivé, že je nutné je postihnout podle trestního zákoníku, nikoliv podle správního řádu. Z příložené fotodokumentace je patrné, že obviněný se nachází ve skupině dalších fanoušků, kteří mají v rukou také světlice, mávají s nimi, čímž se násobí nejen světelný efekt, ale zejména kouřový efekt, který ostatní fanoušky obtěžuje a znemožňuje jim nerušené sledování sportovního zápasu. Sportovním fanouškům, kteří pravidelně navštěvují fotbalové zápasy, případně je sledují v televizi, je známo, že takovéto kouřové efekty bývají často i důvodem přerušování fotbalového zápasu, pokud je na stadionu takové proudění vzduchu, který koncentrovaný kouř zavane na hrací plochu. Fotbalovým fanouškům je také zřejmé, že obviněný [REDACTED] se nachází v prostoru, kde se pravidelně scházejí další fanoušci, kteří se v početném anonymním davu uchylují i k jiným projevům chování výtržnického charakteru. Jde o tzv. „kotel“, kdy běžný fanoušek, který přijde na fotbalový stadion v očekávání sportovního zážitku spočívajícího v nerušeném shlédnutí fotbalového zápasu, se bojí do tohoto „kotle“ vstoupit. Fotbalové stadiony jsou určeny k zábavě široké skupiny lidí, nikoliv k tomu, aby si úzká skupina extremistických fanoušků na něm vybíjela své emoce. V zájmu většiny sportovních fanoušků je, aby prostředí na těchto stadionech bylo bezpečné, aby na stadiony mohli chodit fanoušci také s dětmi a k dosažení takového stavu je nutné, aby příslušníci těchto extremistických skupin si byli vědomi toho, že jejich výtržnické chování bude mít za následek trestní postih.

Stížnostní soud navíc dodává, že nepovažuje za správný postup samosoudce, který poté, kdy byl podán u soudu návrh na potrestání, vydal nejprve trestní příkaz, kdy obviněného uznal vinným přečinem výtržnictví a za tento přečin mu uložil trest, následně po podání odporu obviněným nařídil hlavní líčení, v němž rozhodl o postoupení věci Úřadu městské části Praha 7. V hlavním líčení nebyly provedeny žádné nové důkazy, které by nebyly již při podání návrhu na potrestání, obviněný [REDACTED] využil správa odepřít výpověď, nedošlo k žádné změně skutkového stavu. Autoritě soudu neprospívá, pokud stejné chování obviněného jednou posuzuje jako přečin a podruhé pouze jako přestupek. Při ukládání trestu v trestním příkazu samosoudce zcela opomněl, že součástí trestního zákoníku je v § 76 také trest

zákazu vstupu na sportovní, kulturní a jiné společenské akce, tento trest byl nově včleněn do trestního zákona právě pro postih takovýchto případů, jako je výtržnické chování obviněného ██████████.

Protože stížnostní soud považuje stížnost státní zástupkyně za zcela důvodnou, ztotožňuje se s jejími argumenty zejména v tom směru, že jednání obviněného je společensky škodlivé a naplňuje skutkovou podstatu přečinu výtržnictví, bylo usnesení zrušeno a věc byla vrácena soudu prvního stupně k novému projednání a rozhodnutí.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí **n e n í** další řádný opravný prostředek přípustný.

V Praze dne 9. listopadu 2011

JUDr. ██████████, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:

